

Stk. 2. Hvor fortjeneste i medfør af § 67, stk. 2, skulle undergives indkomstbeskatning ifølge afsnit I, kommer reglen i stk. 1 om tab ikke til anvendelse, men tab fradrages i disse tilfælde altid og med det fulde beløb i den skattepligtige indkomst efter afsnit I.

§ 69.

Skatten beregnes med 15 pct. af den i medfør af § 68, stk. 1, opgjorte indtægt, afrundet nedad til nærmeste med 50 delelige kronebeløb.

§ 70.

Stk. 1. Skattepligten med hensyn til indtægter af den i nærværende afsnit omhandlede art påhviler personer, selskaber, foreninger, korporationer og selvejende institutioner, der er undergivet fuld eller begrænset indkomstskattepligt til staten efter reglerne i afsnit I. Forsåvidt angår begrænset skattepligtige omfatter skattepligten kun indtægter vedrørende sådanne formuegoder, med hensyn til hvis afkastning den pågældende i medfør af § 21, stk. 1 a og b er indkomstskattepligtig til staten. For de i § 47, nr. 4—6, omhandlede skattepligtige foreninger m. v. omfatter skattepligten kun indtægter vedrørende formuegoder, der har tilknytning til den indkomstskattepligtige virksomhed.

Stk. 2. Med hensyn til tidspunktet for skattepligtens indtræden og ophør og for personers vedkommende spørgsmålet om, hvorvidt sambeskatning vil være at foretage, finder reglerne i afsnit I tilsvarende anvendelse på den i nærværende afsnit omhandlede beskatning.

Stk. 3. Reglerne i §§ 25 og 30, jfr. § 31, om ansættelse til indkomstskat af fremtidig indkomst finder ikke anvendelse på skatten efter nærværende afsnit, men denne ansættes også i de der nævnte tilfælde efter forholdene i det forud for skatteåret gående indkomstår, idet der dog bortses fra sådanne indtægter, der er erhvervet på et tidspunkt, hvor skattepligt — fuld eller begrænset — her i landet endnu ikke var indtrådt.

Stk. 4. Ved den første ansættelse af ægtefæller, der som følge af skilsmisse eller separation skal beskattes hver for sig, skal hver ægtefælle med hensyn til indtægter i det forudgående kalenderår af den heromhandlede art ansættes af indtægt vedrørende eventuelt særeje samt af så stor en del af den samlede indtægt vedrørende fællesbo, som forholdsmæssigt svarer til den andel i fællesboets midler, der ved skiftet tilfalder den pågældende. På tilsvarende måde forholdes for det (eventuelt de) følgende skatteår, forsåvidt angår indtægter, der falder i den del af indkomståret, der ligger forud for skilsmissen eller separationen. Når ægtefæller som følge af samlivets faktiske ophævelse skal ansættes til skat hver for sig, kommer tilsvarende regler til anvendelse, forsåvidt der i ægteskabet består særeje, eller bopendring med hensyn til fællesboet har fundet sted. I modsat fald skal hver ægtefælle ansættes af sådanne indtægter, der vedrører den pågældendes særeje, selverhverv, personlige rettigheder samt den del af fællesboet, hvorover den pågældende ifølge lovgivningen om ægteskabets retsvirkninger har rådigheden.

Stk. 5. Afgår den ene af to sambeskattede ægtefæller ved døden, skal den længstlevende ægtefælle ved de efter dødsfaldet følgende skatteansættelser beskattes af de i det forudgående indkomstår indvundne indtægter af den heromhandlede art vedrørende den længstlevendes særeje samt af halvdelen af indtægter vedrørende fællesboets midler, indvundet i tiden indtil boets deling, eller, såfremt boet undergives offentligt skifte, indtil boets opgørelse. I tilfælde af hensiddent i uskiftet bo beskattes den længstlevende ægtefælle dog af samtlige indtægter af den heromhandlede art, som vedrører fællesboet.